

תערוכת הלימודים

6 אוניברסיטאות

68 מכללות אקדמיות

45 שלוחות ואוניברסיטאות מחו"ל

29 מכללות חוץ-אקדמיות

30 בתי-ספר מקצועיים

ועידת הלימודים

יום ד', 1/6

כנס בנושא: לימודים באיטליה, המרצה: דותן ברדה, הכנס יתחיל בשעה: 17:00.
לימודים קלאסיים לצד לימודי עיצוב, בישול, רפואה ועוד, שיש לארץ המגף להציע לסטודנטים ישראלים. כל המוסדות להשכלה גבוהה, כל מסלולי הלימוד ותנאי הקבלה, מהי מדיניות הקבלה לגבי סטודנטים מישראל, אפשרויות תעסוקה ועוד.

כנס בנושא: לימודים באנגליה, המרצה: ורדה לוי, הכנס יתחיל בשעה: 17:50.
מה לומדים? איפה לומדים? כמה זה עולה? איך מתקבלים? ויזה? אפשרויות תעסוקה באנגליה ובארץ לבוגרים.

כנס בנושא: לימודים באוסטרליה, המרצה: דפי קומינר, הכנס יתחיל בשעה: 18:40.
עבור אילו מקצועות כדאי לנסוע לצד השני של הגלובוס. מהי מדיניות הקבלה לגבי סטודנטים מישראל, אפשרויות תעסוקה ועוד.

כנס בנושא: לימודי שפות בחו"ל, המרצה: רונית רון, הכנס יתחיל בשעה: 19:30.
ללמוד שפה תוך כדי יישום בפועל. לימודי שפות בחו"ל - הדרך המהירה ללמוד ולהטמיע שפה ולהפכה לכלי עבודה.

כנס בנושא: לימודים ברומניה, המרצה: אמיר בן דוב, הכנס יתחיל בשעה: 20:20.
רומניה פותחת בפניך עולם אקדמי רחב ואטרקטיבי. בואו להכיר את המוסדות הרומניים להשכלה גבוהה, את תנאי הקבלה וכל הקשור למחיה בארץ מזרח אירופית מרתקת.

יום ה', 2/6

כנס בנושא: לימודי עיצוב פנים, המרצה: אדר' היידי ארד, הכנס יתחיל בשעה: 17:00.
אסכולות, טרנדים ומותגים בעולם עיצוב הפנים, כל מרכזי הלימוד ואפשרויות התעסוקה.

כנס בנושא: לימודי משפטים, המרצה: עו"ד גיא רוטקופף, הכנס יתחיל בשעה: 17:30.
אפשרויות ללימודי משפטים: היכן עדיף ללמוד, באיזה תחום כדאי להתמחות ומהם תנאי הקבלה והאפשרויות ביישום הלימודים.

כנס בנושא: לימודי קרימינולוגיה ואכיפת החוק, המרצה: פרופ' מנחם אמיר, הכנס יתחיל בשעה: 18:00.
הפשע מייצר מגוון תחומי עניין אקדמיים בעלי חשיבות יישומית. מהם מדעי הקרימינולוגיה, הפנולוגיה ואכיפת החוק.

כנס בנושא: לימודי כלכלה, המרצה: ד"ר ארז סיניבר, הכנס יתחיל בשעה: 18:30.
הכלכלה כצוהר לעולם העסקי ומקצועות הניהול. מיקרו ומאקרו. איפה לומדים? מהו רף הקבלה ומה עושים אחר כך עם התואר.

כנס בנושא: לימודי מחשבים, המרצה: הדס גרוסמן, הכנס יתחיל בשעה: 19:00.
שוק ההיי-טק מתעורר ועימו הביקוש לאנשי מחשבים. איך מצטרפים לענק המתעורר. כל האפשרויות, לימודי תוכנה, חומרה ויתר המקצועות. איך מזנקים אל עולם ההיי-טק (בזהירות).

כנס בנושא: לימודי מינהל עסקים, המרצה: ד"ר דני אל נתן, הכנס יתחיל בשעה: 19:30.
כל התאוריה והכלים הפרקטיים שעומדים מאחורי בניית הצלחה עסקית. מה לומדים, איפה לומדים, ההבדלים בין המוסדות וסקירת הדרישה ללימודי ניהול בשוק.

כנס בנושא: לימודי מדעי ההתנהגות, המרצה: ד"ר רחל פסטרנק, הכנס יתחיל בשעה: 20:00.
איפה לומדים, מה תנאי הקבלה ואיך ממשיכים משם?

יום א', 5/6

כנס בנושא: לימודי רפואה במולדובה, המרצה: וצלב קיקו ובדרק לב, הכנס יתחיל בשעה: 17:30.

העצמאות החדשה של מולדובה, הבירה - קישינב, הפקולטות של האוניברסיטה, שיתוף פעולה, תנאי קבלה ותנאי מגורים.

כנס בנושא: לימודי הנדסה, מרצה: ד"ר סעד תפוחי, הכנס יתחיל בשעה: 18:10.

אפשרויות התארים השונות, מגוון תחומי הלימוד ואפשרויות העסקה בעתיד.
כנס בנושא: לימודי תקשורת, מרצה: פרופ' יחיאל לימור, הכנס יתחיל בשעה: 18:50.

היכרות עם התקשורת בישראל ובעולם בעידן הרב ערוצי, תקשורת אלקטרונית והסודות מאחורי הקלעים של המדיה, רזי עיתונאות.
כנס בנושא: לימודי רפואה משלימה, מרצה: מר יגאל אדר, הכנס יתחיל בשעה: 19:40.

המאה ה-21: הרפואה המשלימה בשילוב עם הרפואה המערבית, ניגודי השקפת העולם של מזרח ומערב והאינטגרציה ביניהם וראיית ההרמוניה האפשרית בעתיד.
כנס בנושא: בחירת לימודים ומקצוע, מרצה: מר משה כלפון, הכנס יתחיל בשעה: 20:15.

איך בוחרים מסלול לימודים ומקצוע לעתיד? מגוון המקצועות הקיימים והתאמה אישית אפקטיבית.

רוצים להיפגש איתך

בוא לפגישה שתשנה
לך את החיים
1-2, 5 ביוני 2005
בימים ד', ה', א'
בשעות 16:00-21:00
גני התערוכה תל-אביב
* הכניסה חופשית

www.vilnai.co.il

בואו לפגוש את הנציגים הבכירים של מוסדות הלימוד ולבחור כיוון לחיים

מחפשים כיוון לחיים? במקום לצלצל לעשרות מוסדות לימוד ולרוץ לשלל ימים פתוחים, בואו לתערוכת הלימודים 2005 ותפגשו בבת אחת את הנציגים הבכירים של מוסדות הלימוד המובילים בארץ ובחו"ל. בתערוכת הלימודים תוכלו לקבל תשובות לכל השאלות שלכם, כדי להגיע בטוחים לאחת ההחלטות החשובות בחיים. בהצלחה!

חסוך זמן והירשם מראש: טל' 1800-566666

www.limodim.co.il

פרוייקט התעסוקה: בואו עם קורות החיים לפגוש את מיטב המעסיקים

בחסות:

הפגישה שתשנה לכם את החיים

רווח, רווח, רווח

יש משהו בשיטה הכלכלית שמעודד את התרמית. את ה"משהו" הזה יונק כל סטודנט לכלכלה מיומו הראשון

ההסברים, כמובן אחרי מעשה, מרובים. ריגול, אומרים, לגיטימי בעסקים. החוק – עורכי־דין מתייצבים בשורה – לא בדיוק מתייחס לעניין הזה. המצפון לא ממש רלוונטי כי הם התחילו. ולבסוף: הבה לא נעשה הכללה. יש כמה עבריינים וצריך לשפוט אותם לחומרה, אבל אין להסיק מהמעוט העברייני על הרוב השומר חוק.

כל ההסברים נכונים. ועדיין ראוי לשאול אם יש משהו בשיטה, שמעודד תופעות כאלה. מי שמסתכל סביבו רואה כי סדנא דארעא – חרא. תרגילים מהסוג הזה נראו ביותר הוא "אגרון" האמריקנית. מנהלי החברה לא השתמשו

בשירותי בלשים פרטיים מפוקפקים, אלא בשירותי רואי־חשבון מדופלמים, ועוד מהפירמה הידועה בעולם. הם שיכתבו את הדו"חות הכספיים כך שהפסד הפך לרווח. ומהרווח, שלא היה ולא נברא, חולקו – איך לא – בונוסים למנהלים.

המקרה הידוע פחות הוא של חברת המזון האיטלקית "פארמלט". כאן שוב חברו מנהלי הקונצרן הענקי הזה למגור עסקי אחר: הבנקים להשקעות. שוב נרקחו הספרים. חברה שהיתה על סף פשיטת רגל הוצגה כמעט הסולידיות הפיננסית, והבנקים להשקעות מכרו את איגרות החוב של פושטת הרגל לקרנות פנסיה ולמשקיעים קטנים כמיטב ההשקעה. היום תובע כונס הנכסים את הגדולים בבנקאות להשיב את הגולה. ויש עורכי־דין שמסבירים כי הכל היה חוקי. יש משהו בשיטה הכלכלית שמעודד את התרמית, שדוחף אליה. את ה"משהו" הזה יונק כל סטודנט לכלכלה או למנהל עסקים מיומו הראשון. זה מה שמלמדים אותו מיטב הפרופסורים באוניברסיטה. מהו היסוד של "כלכלה מודרנית"? קודם כל הרחיקה מכל וכל של כל דבר שריח הסוציאליזם, האחוזה ושיתוף הפעולה נודף ממנו. הסוציאליזם הרי מת. הקומוניזם היה כישלון. מה שניצח ומנצח זו השיטה הבלעדית הקפיטליסטית. זו הגורסת כי התחרות היא הכלי והרווח הוא היעד. וכל המרבה ברווח הרי זה משובה.

וכך נמצא, כי תודעת הרווח המקסימלי לא רק שמונחת ביסוד ה"כלכלה הנכונה". היא המוטיבציה של כל מנהל. ואף העובדים כבר למדו את טיבה הנאה: עובדי חברת שמל הם האחרונים לדרוש ממנהלים בונוס על הרווח הנאה של החברה בשנה שעברה. והם נחשבים לאדומים שבחבורה. כל חברת חצי היי־טק מחלקת לעובדיה מניות ואופציות למניות כדי לעודדם להביא למירב את הרווח.

מי שמבקש עדות למוחם הבעייתי של כלכלנים ימצא זאת בתגובת הנגיד על אירועי הריגול. סטנלי פישר אמר כי יש חשש לפגיעה בהשקעות זרות. מן הסתם פישר מתנגד גם לפיגוע טרור במרכז העיר בגלל החשש להשקעות. רווח, רווח, רווח. זה שם המשחק. לעיתים תמצאו את הפרשנים הכלכליים מעירים בועם על אותו מנהל שזכה בבונוס המיוחל, אף שהרווחים ירדו. אלה מנהלים ששנאו שם הרווח לשווא. הרווח, תלמדו, צריך להיות טהור, אמיתי וראוי.

אבל מה לעשות שמי שמוחו הוטען ב"סוס טרויאני" של מקסימום רווח מבין לעיתים פשוטו – כמשמעו. ובצדק. כמה מוספים בתקשורת הוקדשו לרשימת ההגונים בעסקים מול מוספים שהוקדשו למרוויחים בעסקים? בכמה ישיבות של דירקטוריון עסקו ביושר וכישרה ולא ברווח ובהכנסה? מתי התעשיינים לא דרשו להוריד שכר כדי להעלות רווחיות?

נח קליגד

אווה שוב סולחת

אנחנו, אחרוני השרידים של המחנה בו, "פעל" יוזף מנגלה, לא סולחים

אווה מוזסקור היא, "תאומת־מנגלה". אחת מאותם ילדים אומללים, שנפלו קורבן לניסויים הפסכודלמדיים של הרופא המפלצתי יוזף מנגלה, שהיה הרופא הראשי במחנה ההשמדה אושוויץ.

אווה מוזסקור סולחת למנגלה על מעשיו. היא אמרה זאת בימים אלה בראיונות לתקשורת בישראל אליה הגיעה מארץ מגוריה, ארצות־הברית, כדי להשתתף בכנס מדעי באוניברסיטת חיפה.

אגב, אווה מוזסקור סולחת בהמשכים. לפני עשר שנים סלחה לאחד, הנס מינד שמו. מינד היה, במשך כשנתיים, בצוות, "הרפואי" של מנגלה באושוויץ. אווה מוזסקור, שהניסויים והסבל באושוויץ לא היטיבו עם מצבה הנפשי והגופני, הפכה גם אז את, "הסליחה" שלה לאירוע מתוקשר. זמן מה אחרי אותו, "מופע סליחה" עם מינד, שוב, "סלחה" לכל, "הרופאים" שפעלו באושוויץ, לרבות מנגלה, בכנס במכון, "מאכס פלאנק" שלידי אוניברסיטת ברלין. ועתה, באותו כנס באוניברסיטת חיפה, שוב, "סלחה" אווה מוזסקור למנגלה. אחותה התאומה, מרים, הלכה לעולמה לפני מסע־הסליחות.

אין לי מושג מהם המניעים של אווה מוזסקור, שהעניקה לעצמה גם את התואר, "יו"ר ארגון־הגג של תאומי־מנגלה", ארגון, אשר על פי המידע שבידי, אינו קיים כלל. וממילא המניעים גם לא ממש חשובים. אולי זהו יצר בלתי־נשלט לפרסום, אולי גיוס כספים לאותו, "ארגון־גג", אולי אפילו דחף נפשי. בכל מקרה, כפי שמתמע מדבריה, היא היתה רוצה ששאר תאומי־מנגלה יילכו בעקבותיה, וזו כמובן מגמה אסורה. אין אווה מוזסקור רשאית, "לסלוח" בשם כל אלה שעונו – רובם למוות – על ידי מנגלה ואנשיו. היא יכולה לעשות כן אך ורק בשמה היא, כאדם פרטי. על פי המסרים, בכתב ובטלפון, שהגיעו ומגיעים אלי בימים האחרונים מאחרוני קורבנות־מנגלה החיים בישראל, אלה לא רק רוחים מכל וכל את מעשיה, אלא גם תוקפים אותה במילים קשות.

אווה מוזסקור, "סולחת" למפלצות מאושוויץ. אנחנו, אחרוני השרידים של המחנה בו, "פעל" מנגלה, איננו סולחים. כי אין סליחה ואין כפרה לאותם מעשים וזוועות.

כנס ה"לא ראויים"

למה טרחו מאות צעירים לשמוע שבע שעות של הרצאות מייגעות על "אינגישות", "מחסומים" ו"פערים"

מאת אדם האחראי לקבוצת סטודנטים הנתמכים על ידי ארגון מסוים, ובה הוראה לסטודנטים לבוא לכנס. האיש דיווח ש"אין ברירה", ושמי שלא יבוא יצטרך להתייצב ולהסביר בפני מישוהו את החיסור. הכנתם? אף אחד לא העז לחייב את תלמידי תוכניות המצוינות באוניברסיטה לכלות יום על כלום. אבל מותר לנדיבים עושי החסד, שאפשרו ל"לא ראויים" ללמוד באוניברסיטה, לדרוש מה"מטופחים" להיות סטטיסטים בהצגה חסרת תכלית.

נשיא אוניברסיטת תל־אביב לא אירגן את הכנס אבל בא, פתח, בירך ונעלם כטרם סיים את דבריו. בברכתו שיבח במפורש את תזמונו של הכנס, ערב פתיחת הכינוס השנתי של חבר הנאמנים של האוניברסיטה. תזמון מקרי מאוד, שאפשר לו לבוא לפתיחת הכינוס ולהשתבח בנשיאת הרגל החברתי. בתוכן שמאחורי הרגל הזה לא הבחנתי, אבל למד־תי פרק ב"אמנות יחסי הציבור".

אם רצו האוניברסיטאות להגביר את הנגישות אליהן, יכּוּ לו לעשות זאת בקלות וללא פגיעה באיכותן האקדמית על־ידי שינוי קריטריוני הקבלה. על השולחן נמצאת זה שנים הצעה פשוטה, הנהוגה גם בקליפורניה ובטקסס: אחוז מסוים של המצטיינים בכל בית ספר תיכון יתקבלו לאוניברסיטאות המחקר בתחומים המבוקשים, המקנים לתלמידיהם מקצוע בעל מעמד ציבורי (משפטים, כלכלה, חשבונאות, תקשורת, ניהול). איך תימדד מצוינות, על־ידי ציוני בגרות או באמצעות המדד הפסיכומטרי, זה עניין משני. הפקולטה למשפטים בתל־אביב, בזכותו של הריקן אריאל פורת, היתה חלוצה בהפעלת תוכנית מצומצמת מאוד שכזו. אם רצו, היו האוניברסיטאות יכולות להרחיב את הרעיון ולהקצות חלק גדול ממקומות הלימוד במקצועות המבוקשים בצורה שוויונית בין אזורי הארץ. אבל הן רוצות ימי עיון.

תחילת הקיץ מביא מבול של ימי וערבי עיון. האירוע הטיפוסי מתחיל בכוונות טובות של מארגנים המעוניינים להגביר תודעה לעניין חשוב, עובר דרך מודעה גדולה בעי־תון ומסתיים בקומץ מרצים העומדים בפני אולם המאוכלס ברלילות בקשישי המקום. הוזמנתי להרצות בכנס מטעם אוניברסיטת תל־אביב על "נגישות להשכלה גבוהה", שנע־רך באולם גדול במיוחד. להפתעתי, היה האולם מאוכלס במאות צעירים, שישבו שבע שעות והקשיבו למצעד מייגע של מרצים המשננים שוב ושוב "אינגישות", "מחסומים" ו"פערים". מדי פעם התפאר דובר בתוכנית שולית המאפש־רת לקבוצה קטנה של מי "שלא היו יכולים או לא היו ראויים" להתברג למערכת האוניברסיטאית. הדוברכן של הכנס היה אמור להיות... שר הביטחון. לא נשאתי להקשיב לו, אני מקווה שהוא הזכיר את מפעל חייו בתחום הנגישות בדרכים לאוניברסיטאות בשטחים.

שפת הדוברים בכנס נחשפה על־ידי סטודנטית בשם קרן ביטון, שהסבה את תשומת לב הקהל לשימוש הנרחב במושגים כמו "קבוצות מיוחדות", "צריך להושיט להם יד מלטפת ולב אוהב", "צריך להביא אותם למיינסטרים", "בני הפריפריה", "אוכלוסייה לא של אוניברסיטאות", "טיפוח מיוחד". ניכר היה מהבחנותיה, שאוניברסיטת תל־אביב לא עשתה לה טובה שקיבלה אותה לאוניברסיטה, ושקרן ביטון היא זו המכבדת אותנו בנוכחותה. ודרך אגב, קרן ביטון התקבלה לאוניברסיטה בזכות הישגיה בלבד, ובניגוד לקביעתו הנחרצת של נציג הוועדה לתכנון ותקצוב, היא דוגמה למי שכלכלית לא היתה מסוגלת לממן את לימודיה אלמלא התגייסה לעזרתה קרן פרטית.

בערב, אחרי הכנס, שוטטתי באינטרנט, ושם התברר לי פשר הפופולריות של הכנס. בפורום אחד מצאתי הודעה

אמונה אלון

מדינה תחת השפעה

כל חברה צריכה "יהודי" משלה, ו"היהודי" של חברי כת־שונאי־המתנחלים הוא רבע מיליון אחיהם המתגוררים ביש"ע

שה עוולה. ולפעמים עטו אצטלה של אורחים נאמנים, שש־מו לב כי החברה הישראלית נגועה בעוני או בפשע, וכי כל זה בגלל המתנחלים המכלים את משאבי המדינה וכו'. כל חברה צריכה כנראה "יהודי" משלה, מישוהו שאפשר להטיל עליו את האשמה לכל רעה חולה, ו"היהודי" של חברי הכת הוא רבע מיליון אחיהם המתגוררים ביש"ע. שונאי המתנח־לים לא באמת שונאים את רבע מיליון בני האדם האלה: הם פשוט שונאים מלחמות, פיגועים, מחסומים ועוני, ואין זו אשמתם של כל הרברים האימים האלה אחראים המתנחלים. הם גם שונאים להיות "היהודים" של העולם, והעולם, כי־דוע, שנא את בני עמנו מאז ומתמיד רק בגלל ההתנחלויות. החידוש של העת האחרונה, כנראה מאז ששרון העלה את קרנם, הוא שאנשי הכת אינם מרגישים עוד צורך להסוות את שנאתם. שניים מהם פרסמו ספר על הפרוטוקולים של זקני המתנחלים, "אדוני הארץ". אחרים מודים כי הם תומ־כים ב"התנתקות" לא מפני שהיא עשויה להביא שלום או ב־יטחון או לשפר את מצבם של הפלשתינים, אלא מפני שהיא תפגע במתנחלים ותלמד אותם לקח.

ככה לא נוכל להמשיך, שח אתמול השונא חיים יבין בראיון רדיו לכבוד סדרת הטלוויזיה החדשה שלו, "ארץ המ־תנחלים". ואכן אפשר להציג כל קבוצת אנשים באור שלילי ומפחיד – אך קשה מאוד להמשיך לקיים כאן מדינה תחת השפעתה של כת קנאית חשוכה, ששנאת אחים מעוררת את עיניה מלראות מיהו האויב האמיתי ואיפה הסכנה.

כת קנאית חשוכה השתלטה על עמדות מפתח במדינת ישראל. אנשיה מנסים, ולעיתים קרובות גם מצליחים, להכ־תיב למנגנוני השלטון מהלכים מדיניים קיצוניים והריו־סכי־נה. זה שנים נתונות ממשלות ישראל להשפעתה ההרסנית של כת זו, עד כדי פגיעה חמורה בביטחון המדינה ובשלמות החברה הישראלית.

מדובר בכת־שונאי־המתנחלים. חבריה אינם אלא מיעוט קטן ושולי שהמפלגות המזוהות עמו נחלו בבחירות האחרונות תבוסה מוחצת, אך למרות מספרם הזעום דומה כי כוחם הולך וגובר. זאת בעיקר הודות למעמדם הנישא במבצרים רבי עוצ־מה כגון הפרקליטות והאקדמיה, ולעובדה שהם חולשים על רוב כלי התקשורת. שונאי מתנחלים כותבים בעיתונים, מגי־שים תוכניות רדיו, עורכים מהדורות חדשות ומפיקים סדרות טלוויזיה. כוחם הרטרורי כה רב, עד כי לעיתים נדמה כי עמם כל החוכמה, התבונה והצדק האנושי. רק המאזין לדבריהם היטב יכול לגלות כי מדובר בסך הכול בשנאה תהומית צרופה.

עד לעת האחרונה נהגו אנשי כת־שונאי־המתנחלים לה־טות את שנאתם בעטיפות שונות. לפעמים הם קראו לה "שאיפה לשלום", והעמידו פנים כי כל מעייניהם הנשגבים נתונים בעצם להשכנת השלום האולטימטיבי עלי אדמות והמתנחלים הם פשוט היחידים שמפריעים להם בכך. לפע־מים הסתתרו מאחורי טיעונים מוסריים, הציגו את עצמם כנציגי ההומניזם הנאור וניסו לשכנע שההתיישבות של היהודים בארצם – רק מאז 1967, משום מה – היא פשוט מע־